

NUMĂR GRILĂ: 2

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 6 iulie 2026 - PROBA 1
"Cunoștințe fundamentale și de specialitate în științe juridice"

1. Este adevărat că:

- a) nulitatea expresă poate fi doar o nulitate absolută;
- b) dacă natura nulității nu reiese în chip neîndoielnic din norma juridică, există o prezumție de nulitate absolută;
- c) lipsa discernământului la încheierea actului juridic civil conduce la aceeași sancțiune precum lipsa cauzei la încheierea actului juridic civil.

2. Sunt excepții de la principiul irevocabilității actului juridic:

- a) încetarea contractului de locațiune la cererea depozitarului;
- b) revocarea ofertei de a negocia, până în momentul ajungerii răspunsului acceptantului;
- c) revocarea unilaterală a donațiilor făcută de unul dintre soți, în timpul căsătoriei.

3. Care este momentul de început al prescripției dreptului la acțiune în anularea unui act juridic în caz de dol?:

- a) Din ziua când dolul a fost descoperit;
- b) Din ziua încheierii actului juridic;
- c) Din ziua în care s-a produs prejudiciul.

4. Care este unul dintre cazurile de întrerupere a prescripției?:

- a) Prin recunoașterea dreptului, în orice mod, de către cel în folosul căruia curge prescripția;
- b) Prin transferul dreptului de proprietate;
- c) Prin înrolarea debitorului în forțele armate ale României.

5. În ce condiții prescripția nu este întreruptă prin cererea de chemare în judecată?:

- a) Dacă cererea a fost respinsă, anulată ori s-a perimat printr-o hotărâre rămasă definitivă;
- b) Dacă cererea a fost făcută de creditorul ipotecar;
- c) Dacă cererea a fost depusă la o instanță incompetentă teritorială.

6. Eroarea:

- a) Scuzabilă nu poate conduce la nulitatea relativă a actului juridic civil, ci poate fi remediată la cererea oricăreia dintre părți;
- b) Trebuie să fie eroare asumată, între altele, pentru a putea conduce la nulitatea relativă a actului juridic civil;
- c) Spre deosebire de dol, are în structura sa doar un element subiectiv.

7. În ce situație se prescrie dreptul la acțiune în termen de un an?:

- a) Pentru profesioniștii din alimentația publică sau hotelieri, pentru serviciile prestate;
- b) Pentru contracte de asigurare și reasigurare;
- c) Pentru drepturile reale.

8. Minorul de 14 ani singur:

- a) poate accepta o donație cu sarcină;
- b) poate renunța la moștenire;
- c) poate face acte de întrerupere a prescripției.

9. Leziunea, ca viciu de consimțământ, poate fi invocată de un minor și reținută pentru a se dispune anularea actului:

- a) numai dacă cealaltă parte a profitat de starea de impreviziune;
- b) atunci când minorul și-a asumat o obligație excesivă prin raportare la avantajele pe care le obține prin acel act;
- c) chiar și în cazul actelor cu titlu gratuit.

10. Din perspectiva aplicării legii civile în timp:

- a) Facta futura, față de facta praeterita, presupune aplicarea regulilor de drept intertemporal, alături de tempus regit actum și de retroactivitatea legii;
- b) Ultraactivitatea legii civile presupune, între altele, obligatoriu, intrarea în vigoare a unei legi noi;
- c) Legea civilă se poate aplica la nivel intern respectând principiul extrateritorialității.

11. Cine poate invoca beneficiul suspendării prescripției?:

- a) Orice persoană;
- b) Partea care a fost împiedicată să facă acte de întrerupere;
- c) Doar creditorul principal.

12. Care este efectul renunțării la beneficiul termenului scurs până la renunțare?:

- a) Sunt aplicabile dispozițiile privind întreruperea prescripției prin recunoașterea dreptului;
- b) Termenul de prescripție este suspendat automat;
- c) Prescripția este considerată nulă.

13. Forma ad validitatem a actului juridic civil:

- a) poate fi îndeplinită doar în cazul în care contractul se încheie prin corespondență;
- b) impune ca și actul aflat în interdependență cu actul juridic solemn să îmbrace forma solemnă;
- c) este o condiție de eficacitate a actului juridic civil.

14. Care este efectul prescripției asupra compensației creanțelor reciproce?:

- a) Nu împiedică stingerea prin compensație a creanțelor reciproce;
- b) Anulează dreptul la compensație;
- c) Împiedică compensarea doar în cazul creanțelor ipotecare.

15. Referitor la consecințele neexecutării contractului:

- a) rezoluțiunea nu produce efecte asupra clauzelor referitoare la soluționarea diferendelor;
- b) chiar în lipsă de stipulație, rezoluțiunea poate fi cerută și atunci când neexecutarea este de mică însemnătate;
- c) odată cu dispunerea rezoluțiunii contractului, debitorul nu poate fi obligat și la plata de daune-interese, cu excepția cazului în care părțile au prevăzut o clauză penală.

16. Dreptul de superficie:

- a) este esențialmente temporar, neputând depăși 49 de ani;
- b) este supus prescripției extinctive în termen de 10 ani;
- c) poate fi dobândit și prin moștenire testamentară.

17. În ceea ce privește accesiunea imobiliară artificială, în ipoteza în care lucrarea a fost realizată de către proprietarul imobilului cu materialele altuia:

- a) proprietarul materialelor are dreptul la restituirea materialelor întrebuintate;
- b) proprietarul materialelor are numai dreptul la contravaloarea materialelor, precum și la repararea oricăror prejudicii ce i-au fost cauzate, în condițiile legii;
- c) proprietarul materialelor este îndreptățit să solicite desființarea construcției.

18. O servitute:

- a) dacă este pozitivă, poate fi dobândită prin uzucapiune tabulară sau extratabulară, dar niciodată prin uzucapiune mobilă;
- b) poate fi înstrăinată doar împreună cu imobilul aservit;
- c) este protejată prin acțiunea confesorie, dar această acțiune nu poate fi exercitată împotriva proprietarului.

19. În materia stingerii obligațiilor:

- a) remiterea de datorie nu este prezumată în privința creanței garantate, dacă creditorul renunță expres la un privilegiu;
- b) remiterea de datorie nu poate fi cu titlu gratuit;
- c) remiterea de datorie nu poate fi tacită.

20. Clauza inserată într-un contract de închiriere a locuințelor, încheiat pe durată nedeterminată, clauză conform căreia „pe toată durata contractului, chiriașul nu are dreptul să renunțe la contract”:

- a) se referă la instituția rezilierii contractului de închiriere;
- b) se referă la instituția denunțării unilaterale a contractului de închiriere, fiind o clauză valabilă;
- c) se referă la instituția denunțării unilaterale a contractului de închiriere, caz în care clauza trebuie considerată nescrisă.

21. Fructele bunului comun însușite de un coproprietar:

- a) pot fi supuse partajului oricând, dacă sunt naturale sau industriale, pot fi identificate și continuă să existe în patrimoniul coproprietarului;
- b) dacă sunt fructe civile, ceilalți coproprietari pot reclama restituirea lor proporțional cu cotele lor părți, cererea fiind imprescriptibilă extictiv ca și cererea de partaj a bunului frugifer;
- c) indiferent de natura lor, se cuvin acestuia, întrucât a suportat singur cheltuielile producerii sau culegerii lor.

22. În contextul răspunderii cauzate de animale și al celei cauzate de lucruri, calitatea de păzitor juridic asupra lucrului sau a animalului:

- a) nu poate izvorî din lege;
- b) poate fi și manifestarea unei simple stări de fapt;
- c) nu poate fi dobândită prin contract.

23. Dacă negocierile precontractuale dintre A și B sunt rupte de către A cu rea-credință, iar în considerarea acestor negocieri, B a renunțat la o ofertă din partea lui C, atunci:

- a) A poate fi obligat la despăgubiri față de B pentru prejudiciile legate de lipsirea lui B de beneficiul contractului în vederea căruia se purtau negocierile;
- b) B nu poate pretinde despăgubiri pentru prejudiciile legate de cheltuielile pe care le-a angajat în vederea negocierilor;
- c) A poate fi obligat la despăgubiri față de B pentru prejudiciile legate de renunțarea lui B la oferta primită din partea lui C.

24. Uzufuctul se stinge pe cale principală:

- a) prin moartea uzufructuarului persoană fizică;
- b) direct prin efectul legii, dacă uzufructuarul lasă să se degradeze bunul obiect al dreptului de uzufruct;
- c) numai prin renunțare la uzufruct.

25. În cazul în care, la data la care stipulația pentru altul trebuie să fie executată, terțul beneficiar nu există, aceasta:

- a) este anulabilă;
- b) profită stipulantului, fără a agrava însă sarcina promitentului;
- c) este caducă.

26. Acțiunea în revendicare a unui bun aflat în proprietate comună pe cote-părți:

- a) poate fi introdusă de mai mulți coproprietari doar dacă aceștia au fost în imposibilitate de a obține consimțământul tuturor celorlalți coproprietari, chiar dacă aceștia din urmă au încheiat un act de administrare care în raport cu cei dintâi le limitează în mod substanțial posibilitatea de a folosi bunul comun în raport cu cota sa parte;
- b) poate fi introdusă, în toate cazurile, doar de unul dintre coproprietari;
- c) poate fi introdusă numai cu acordul coproprietarilor care dețin majoritatea cotelor-părți, fără a se lua în considerare opoziția coproprietarului căruia un act de administrare îi limitează în mod substanțial posibilitatea de a folosi bunul comun în raport cu cota sa parte ori care impune acestuia o sarcină excesivă prin raportare la cota sa parte sau la cheltuielile suportate de către ceilalți coproprietari.

27. Testamentul sumelor și valorilor depozitate:

- a) se întocmește pe un formular tipizat, fiind completat olograf de dispunător;
- b) se scrie olograf de dispunător în fața a doi angajați ai instituției bancare, aceștia fiind obligați să semneze actul alături de parte;
- c) conține un legat cu titlu universal.

28. Prețul fictiv:

- a) este cel care nu este suficient determinat;
- b) este cel care a fost stabilit fără intenția de a fi plătit;
- c) este cel care este derizoriu.

29. Principalul efect al reprezentării succesoriale constă:

- a) în împărțirea moștenirii pe tulpini, tulpina fiind reprezentată de descendenții de gradul 1 sau de colateralii privilegiați de gradul 2 care culeg moștenirea sau pot fi reprezentați;
- b) în împărțirea moștenirii pe tulpini, tulpina fiind reprezentată de descendenții de gradul 2 sau de colateralii privilegiați de gradul 1 care culeg moștenirea sau pot fi reprezentați;
- c) în împărțirea moștenirii pe tulpini, tulpina fiind reprezentată de descendenții fără limită de grad sau de colateralii privilegiați de gradul 4 care culeg moștenirea sau pot fi reprezentați.

30. În cazul vânzării:

- a) dacă cel care cumpără și-a asumat riscul nerealizării bunului, contractul este unul aleatoriu;
- b) prețul trebuie să fie stabilit în bitcoin;
- c) prețul nu poate fi determinat cu ajutorul unui terț pentru că ar însemna să se lase acestuia posibilitatea stabilirii unui element al obiectului contractului.

31. Contractul de întreținere este:

- a) un contract aleatoriu, generator al unei creanțe cesibile și incesizabile, precum și al unei obligații de a face, susceptibil de a fi transformată convențional într-o obligație de a da;
- b) un contract aleatoriu, generator al unei creanțe incesibile și sesizabile, precum și al unei obligații de a face, susceptibil de a fi transformată judiciar într-o obligație de a da;
- c) un contract aleatoriu, generator al unei creanțe incesibile și incesizabile, precum și al unei obligații de a face, susceptibil de a fi transformată convențional sau judiciar într-o obligație de a da.

32. Promisiunea unilaterală de vânzare:

- a) este un contract în care promitentul vânzător se obligă să vândă iar promitentul cumpărător se obligă să cumpere;
- b) este un contract, spre deosebire de oferta de vânzare care este un act unilateral supus comunicării și care are nevoie de acceptare pentru a se considera încheiat contractul;
- c) nu necesită indentificarea bunului și a prețului vânzării.

33. Codicilul testamentului olograf este valabil:

- a) dacă este scris, datat și semnat de mâna testatorului;
- b) dacă este, cel puțin, semnat de testator;
- c) dacă este, cel puțin, datat și semnat de mâna testatorului.

34. Testamentul este :

- a) solemn și irevocabil;
- b) personal și revocabil;
- c) unilateral și irevocabil.

35. Prin contractul de vânzare se poate vinde:

- a) posesia;
- b) abitația;
- c) uzul.

36. Este obligatoriu să fie dată în mod expres:

- a) atât oferta, cât și acceptarea de mandat, indiferent de întinderea acestuia;
- b) acceptarea ofertei de mandat special;
- c) oferta de mandat special.

37. „De cuius” are trei copii, C1, C2 și C3. Toți îndeplinesc condițiile pentru a fi reprezentați. C1 are doi copii, N1C1 și N2C1, C2 are un copil, N1C2, și C3 are 3 copii, N1C3, N2C3 și N3C3. Nepotul de fiu, N2C1, renunță la moștenire iar nepotul de fiu, N1C2, este dezmoștenit, la fel ca și tatăl său. Masa succesorală se va împărți astfel, în condițiile acordării rezervei succesoriale:

- a) nepotul de fiu N1C1 va primi 1/3, nepotul de fiu N1C2 va primi 1/6 iar nepoții de fiu N1C3, N2C3 și N3C3 vor primi fiecare câte 1/9 din masa succesorală;
- b) nepotul de fiu N1C1 va primi 5/12, nepotul de fiu N1C2 va primi 1/6 iar nepoții de fiu N1C3, N2C3 și N3C3 vor primi fiecare câte 5/36 din masa succesorală;
- c) nepotul de fiu N1C1 va primi 1/3, nepotul de fiu N1C2 va primi 1/6 iar nepoții de fiu N1C3, N2C3 și N3C3 vor primi fiecare câte 5/36 din masa succesorală;

38. În cazul în care pe o tulpină mai există o persoană care poate fi reprezentată, moștenirea se împarte:

- a) tot pe tulpină;
- b) pe capete;
- c) pe tulpină, dar numai în măsura în care nu se poate împărți pe capete.

39. Cu privire la procedura de citare:

- a) neregulata citare a uneia dintre părți poate fi invocată de instanță, din oficiu, numai la termenul la care s-a produs și numai dacă partea nelegal citată este prezentă la termenul respectiv, personal sau prin reprezentant;
- b) citațiile pot fi comunicate de grefa instanței prin poștă electronică sau prin alte mijloace care asigură transmiterea textului și confirmarea primirii acestuia, numai dacă partea a indicat instanței datele corespunzătoare în acest scop;
- c) în cazul citării prin publicitate a pârâtului, instanța va putea dispune numirea unui curator special dintre avocații anume desemnați în acest scop de barou, dacă apreciază că această măsură este necesară pentru asigurarea dreptului la un proces echitabil.

40. Se soluționează cu citarea părților:

- a) atât cerere de recuzare a judecătorului, cât și declarația de abținere formulată de judecător;
- b) atât excepțiile de necompetență, cât și conflictele de competență;
- c) atât cererile de strămutare pe motive de bănuială legitimă, cât și cele pe motiv de siguranță publică.

41. Legea interzice:

- a) formularea unei cereri de recuzare cu privire la un judecător care a mai fost anterior recuzat sau care a formulat o declarație de abținere, în toate cazurile;
- b) invocarea pentru prima oară în calea de atac a excepției lipsei dovezii calității de reprezentant înaintea primei instanțe;
- c) formularea unei cereri de intervenție voluntară accesorie în cursul judecării unei căi extraordinare de atac.

42. Hotărârea judecătorească:

- a) poartă denumirea de încheiere, atunci când prima instanță respinge o excepție procesuală dirimantă, soluționată cu prioritate deoarece nu presupune administrarea aceluiași dovezi cu cele necesare soluționării fondului;
- b) va cuprinde, sub sancțiunea nulității, arătarea căii de atac și a termenului în care aceasta poate fi exercitată;
- c) în cazul în care cuprinde erori sau omisiuni cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau de calcul, acestea vor putea fi îndreptate din oficiu sau la cererea părților interesate, prin încheiere dată în camera de consiliu, cu citarea obligatorie a părților.

43. Cu privire la intervenția voluntară principală:

- a) aceasta nu va putea fi disjunctă, în cazul în care intervenientul pretinde pentru sine dreptul dedus judecătii prin cererea introductivă;
- b) este supusă procedurii de încuviințare în principiu, sens în care cererea va fi comunicată părților originare de îndată ce este înregistrată, pentru ca acestea să formuleze întâmpinare;
- c) spre deosebire de intervenția voluntară accesorie, poate fi formulată în recurs numai cu acordul expres al părților.

44. Intervine suspendarea de drept a judecătii cauzei:

- a) dacă se dispune începerea urmăririi penale pentru o infracțiune care ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să de dea;
- b) dacă desfășurarea normală a procesului este împiedicată din vina reclamantului, prin neîndeplinirea obligațiilor stabilite în cursul judecătii, potrivit legii;
- c) în cazul în care instanța care soluționează cauza formulează o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit prevederilor tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană.

45. Cu privire la competența instanțelor judecătorești:

- a) competența teritorială are caracter alternativ în toate cazurile în care cererea de chemare în judecată vizează un litigiu între un consumator și un profesionist;
- b) competența materială revine judecătorei în toate cazurile în care dreptul real dedus judecătii a fost dobândit de reclamant prin uzucapiune;
- c) competența teritorială are caracter exclusiv în toate cazurile în care se formulează o cerere de partaj care privește un bun imobil.

46. Este necesar acordul expres sau tacit al celeilalte/celorlalte părți:

- a) în cazul în care, după administrarea tuturor probelor, reclamantul precizează oral în ședința de judecată că mărește quantumul pretenției bănești deduse judecătii;
- b) dacă la termenul la care au loc dezbaterile asupra fondului în fața primei instanțe, reclamantul solicită oral ca instanța să pronunțe o hotărâre cu executare provizorie;
- c) în cazul în care reclamantul renunță la judecată, la al doilea termen de judecată, în condițiile în care la primul termen de judecată, deși părțile au fost legal citate, cauza s-a amânat deoarece instanța, din oficiu, a solicitat depunerea de precizări suplimentarea cu privire la valoarea obiectului cererii de chemare în judecată, în vedere stabilirii competenței.

47. Nu este supusă niciunei căi de atac:

- a) încheierea prin care completul căruia i-a fost repartizată aleatoriu cererea de chemare în judecată dispune trimiterea dosarului la un complet specializat competent sau, după caz, secției specializate competente din cadrul instanței sesizate, în cadrul procedurii de verificare și regularizare a cererii de chemare în judecată;
- b) încheierea prin care instanța care a primit comisia rogatorie constată că administrarea probei urmează a se face în circumscripția altei instanțe și trimite dosarul instanței competente;
- c) încheierea prin care instanța sesizată cu o cerere reconvențională constată că aceasta a fost formulată tardiv și o anulează, pe acest motiv, dispunând continuarea judecătii pentru soluționarea cererii principale.

48. Se poate formula recurs:

- a) împotriva încheierii prin care instanța dispune suspendarea judecării, ca urmare a denunțării ca fals a unui înscris depus de către una dintre părți, în termen de 5 zile de la pronunțarea acestei încheieri;
- b) împotriva hotărârii prin care a fost admisă o cerere de completare a unei hotărâri prin care judecătoria a luat act de renunțarea la judecată, formulată de reclamant ulterior comunicării către pârât a cererii de chemare în judecată, cerere de completare formulată pe motiv că instanța a omis să se pronunțe asupra cheltuielilor de judecată solicitate de pârât;
- c) împotriva hotărârii prin instanța a constatat că a intervenit perimarea, cu excepția celei pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, care este definitivă.

49. Cu privire la administrarea probei cu înscrisuri în procesul civil:

- a) dacă prin lege nu se dispune altfel, fiecare parte are dreptul să depună înscrisurile de care înțelege să se folosească, în copie legalizată;
- b) înscrisurile depuse la dosar în copie vor putea fi retrase dacă nu mai sunt necesare pentru soluționarea cauzei;
- c) partea căreia i se opune un înscris sub semnătură privată are obligația de a recunoaște sau de a contesta scrierea ori semnătura, contestarea acestuia putând fi făcută cel târziu la primul termen după depunerea înscrisului, sub sancțiunea decăderii.

50. Se poate formula apel:

- a) atât împotriva încheierii prin care a fost admisă excepția de litispendență, cât și împotriva aceleia prin care a fost admisă excepția de conexitate, formulate în litigii supuse normelor de procedură de drept comun, însă numai odată cu hotărârea prin care este soluționat pe fond litigiul;
- b) împotriva hotărârii prin care o judecătorie declină în favoarea unui tribunal o cauză având ca obiect pretenții bănești;
- c) împotriva hotărârii prin care un tribunal respinge o cerere de chemare în judecată formulată de o persoană fizică împotriva unei autorități a administrației publice, pe motiv că nu este de competența instanțelor judecătorești și nici a vreunui alt organ cu atribuții jurisdicționale.

51. Sub aspectul naturii juridice:

- a) împiedicarea producerii rezultatului nu reprezintă o cauză specială de impunitate/nepedepsire a autorului unei tentative perfecte;
- b) tentativa idonee (pedepsibilă) reprezintă o formă atipică a infracțiunii, cauză generală (circumstanță) de atenuare a răspunderii penale/pedepsei;
- c) persoanele denumite autor moral/instigator și autor material/executant, implicate în comiterea unei infracțiuni tentate sunt participanți la săvârșirea faptei.

52. Nu este adevărat că:

- a) În cazul în care există circumstanțe generale agravante legale se poate aplica o pedeapsă până la maximul special, iar dacă maximul special este neîndestulător în cazul închisorii se poate adăuga un spor de până la 3 ani, care nu poate depăși o treime din acest maxim, iar cazul amenzii se poate adăuga un spor de cel mult o treime din maximul special;
- b) În cazul în care există circumstanțe atenuante legale sau judiciare, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc cu o treime, iar dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață în cazul reținerii circumstanțelor atenuante se aplică pedeapsa închisorii de la 10 la 20 de ani;
- c) În cazul în care există circumstanțe generale agravante legale se poate aplica o pedeapsă până la maximul special, iar dacă maximul special este neîndestulător, în cazul închisorii se poate adăuga un spor până la 2 ani, care nu poate depăși o treime din acest maxim, iar cazul amenzii se poate adăuga un spor de cel mult o treime din maximul special.

53. Produc efecte in rem:

- a) toate cauzele generale de impunitate/nepedepsire;
- b) toate cauzele de atipicitate;
- c) toate cauzele generale justificative.

54. Atât în cazul legitimei apărări, cât și în cazul excesului neimputabil de legitimă apărare:

- a) efectul acestor cauze de excludere a infracțiunii se extinde și asupra participanților;
- b) atacul reclamă întrunirea cumulativă a acelorași condiții prevăzute de lege;
- c) apărarea reclamă întrunirea cumulativă a acelorași condiții prevăzute de lege.

55. Pe calea jurisprudenței relevante (obligatorii), Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că:

- a) Cuantumul amenzii se stabilește prin sistemul zilelor-amendă, iar suma corespunzătoare unei zile-amendă, cuprinsă între 60 și 600 de lei se înmulțește cu numărul zilelor-amendă care este cuprins între 30 de zile și 400 de zile;
- b) În cazul în care instanța este investită prin același act de sesizare cu judecarea a două infracțiuni intenționate săvârșite de același inculpat, dintre care una anterior și cealaltă ulterior rămânerii definitive a hotărârii de condamnare cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, sunt aplicabile exclusiv dispozițiile ce reglementează anularea;
- c) În ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse, atât pronunțarea soluției de condamnare cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, cât și revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare sunt obligatorii.

56. Spre deosebire de:

- a) Instituția juridică a amânării aplicării pedepsei, care nu produce efecte asupra executării măsurilor de siguranță și asupra obligațiilor civile prevăzute în hotărârea de amânare a aplicării pedepsei, instituția juridică a suspendării executării pedepsei sub supraveghere produce efecte asupra măsurilor de siguranță și a obligațiilor civile prevăzute în hotărârea de condamnare;
- b) Neintervenirea reabilitării de drept în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere dacă persoana condamnată nu a săvârșit o nouă infracțiune descoperită până la expirarea termenului de supraveghere, nu s-a dispus revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere și nu s-a descoperit o cauză de anulare, legea penală prevede în mod expres reabilitarea de drept în cazul amânării aplicării pedepsei;
- c) Instituția juridică a renunțării la aplicarea pedepsei, în cazul căreia nu operează revocarea obligatorie sau facultativă, ci exclusiv remediul procesual al anulării obligatorii, atât în cazul instituției amânării aplicării pedepsei, cât și în cel al suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, legea prevede expres cazuri de revocare obligatorie și facultativă alături de remediul anulării obligatorii.

57. Nu este adevărat că:

- a) actele de pregătire (de natură morală sau/și materială) țin de perioada externă a infracțiunii intenționate, sancționându-se potrivit sistemului absorbției în faptul consumat;
- b) principiul legalității incriminării este unul dintre principiile fundamentale ale dreptului penal, care guvernează instituția fundamentală a infracțiunii;
- c) eroarea asupra caracterului ilicit/nejustificat al unei fapte prevăzute de legea penală reprezintă o cauză generală de neimputabilitate.

58. Actele de clemență:

- a) Sunt cunoscute în doctrină sub denumirea de acte de executare calificată;
- b) Pot îmbrăca forma postcondamnatorie sau postexecutorie producând efecte in rem;
- c) Nu au efecte asupra măsurilor de siguranță și a drepturilor persoanei vătămate.

59. Este adevărat că:

- a) nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârșită din cauza unei constrângeri fizice căreia făptuitorul i-a putut rezista;
- b) nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârșită din cauza unei constrângeri fizice căreia făptuitorul nu i-a putut rezista;
- c) nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârșită din cauza unei constrângeri fizice căreia infractorul nu i-a putut rezista.

60. Se pune semn de egalitate între:

- a) tentativă posibilă și tentativă pedepsibilă;
- b) culpa lata și culpa gravă;
- c) participație penală și pluralitate constituită de infractori.

61. Sub aspectul naturii juridice:

- a) Amnistia antecondamnatorie este o cauză generală care modifică sau înlătură executarea pedepselor;
- b) Internarea într-un centru de detenție nu este o pedeapsă principală aplicabilă infractorilor majori;
- c) Renunțarea la aplicarea pedepsei este un mijloc de individualizare judiciară a executării pedepsei stabilite.

62. Minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani:

- a) poate fi participant cu rol de instigator sau complice, beneficiind de impunitate dacă acesta împiedică săvârșirea infracțiunii de către o altă persoană;
- b) dacă săvârșește în mod nemijlocit o faptă prevăzută de legea penală, nejustificată, nu poate fi sancționat penal prin măsuri educative;
- c) răspunde penal numai dacă se dovedește existența discernământului la data săvârșirii faptei prevăzute de legea penală.

63. Se pune semn de egalitate între:

- a) Diversificare judiciară de pedeapsă și diversificare judecătorească de pedeapsă;
- b) Cumul juridic de pedeapsă și cumul aritmetic de pedeapsă;
- c) Cauză de impunitate (nepedepsire) și cauză de neimputabilitate.

64. Spre deosebire de infracțiunea de obicei – formă a unității legale infracționale:

- a) infracțiunea continuă reprezintă o formă a unității naturale infracționale, respectiv o cauză (stare) generală de agravare facultativă a pedepsei;
- b) infracțiunea de simplă repetare nu beneficiază de nicio mențiune în terminis în Partea generală a Codului penal;
- c) infracțiunea simplă reprezintă o formă a unității legale infracționale, care se subsumează categoriei infracțiunilor de durată.

65. În Partea generală a Codului penal român sunt prevăzute expres:

- a) Limitele generale ale pedepsei principale privative de libertatea a închisorii, limite cuprinse între 15 zile și 30 de ani;
- b) Circumstanțele generale atenuante, circumstanțele generale agravante, cazurile speciale de reducere/majorare a pedepsei;
- c) Principiul fundamental al legalității pedepselor, definiția și scopul acestor sancțiuni penale principale și secundare.

66. În Partea generală a Codului penal român sunt prevăzute expres definițiile:

- a) desistării și împiedicării producerii rezultatului;
- b) autorului / coautorilor, instigatorului și complicelui;
- c) infracțiunilor continuate, continue și complexe.

67. Pot constitui circumstanțe atenuante judiciare:

- a) Excesul neimputabil de legitimă apărare și excesul scuzabil de stare de necesitate;
- b) Conduita bună a infractorului înainte de săvârșirea infracțiunii în formă tipică sau atipică;
- c) Eforturile depuse de infractor pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii.

68. Este adevărat că:

- a) Executarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi începe de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere;
- b) Pedeapsa complementară a publicării hotărârii nedefinitive de condamnare a inculpatului se face pe cheltuielile persoanei condamnate, fără a se dezvălui identitatea altor persoane;
- c) Pedeapsa complementară a degradării militare constă în pierderea gradului militar și a dreptului de a purta uniformă de la data rămânerei definitive a hotărârii de amânare a aplicării pedepsei.

69. Sunt infracțiuni complexe pe conținutul lor agravat, a căror latură subiectivă constă în intenția depășită

- a) tâlhăria care a avut ca urmare vătămarea corporală (art. 234 alin. 3 C. pen.);
- b) gestiunea frauduloasă, săvârșită în scopul de a dobândi un folos patrimonial (art. 242 alin. 3 C. pen.);
- c) înșelăciunea privind asigurările, prin care subiectul activ simulează, își cauzează sau agravează leziuni sau vătămări corporale produse de un risc asigurat (art. 245 alin. 2 C. pen.).

70. Este adevărat că:

- a) infracțiunea de viol se agravează atunci când este săvârșită de către o persoană care conviețuiește cu victima;
- b) majorul care determină la întreținerea de acte sexuale sau de natură sexuală între minori care nu au împlinit vârsta de 16 ani, va răspunde penal ca participant, în calitate de instigator (raportat la infracțiunea prevăzută de art. 219 ind. 2 C. pen.);
- c) uciderea intenționată a unei persoane bătrâne și bolnave, profitând de vădita sa vulnerabilitate, cauzată de aceste stări fiziologice, va atrage în sarcina infractorului reținerea unui omor (art. 188 C. pen.), cu aplicarea unei circumstanțe agravante generale, legale [art. 77 lit. e) C. pen.].

71. Este falsă afirmația potrivit căreia:

- a) categoria de bază din care face parte obiectul material al furtului (tipul acestuia) este similară celei din care face parte obiectul material al abuzului de încredere;
- b) tentativa este pedepsibilă (relevantă penal / incriminată) atât în cazul infracțiunii de înșelăciune, cât și în cazul deturnării licitațiilor publice;
- c) evadarea are incriminate atât forme / variante comisive, cât și, alternativ, forme / variante omisive de săvârșire, prin urmare, aceasta este o infracțiune comisiv-omisivă.

72. Nu este adevărat că (= este fals că):

- a) dacă infracțiunile de corupere sexuală a minorilor și racolare a minorilor în scopuri sexuale sunt săvârșite de către două sau mai multe persoane împreună, atunci limitele speciale ale pedepselor prevăzute de lege pentru acestea se vor majora (obligatoriu), ca urmare a unei dispoziții legale speciale de agravare;
- b) în timp ce hărțuirea este o infracțiune de obicei (formă de unitate infracțională legală), hărțuirea sexuală este o infracțiune instantanee (formă de unitate infracțională naturală);
- c) infracțiunea de violare a sediului profesional se va reține atât atunci când elementul său material se va comite în raport de un sediu unde o persoană juridică își desfășoară activitatea profesională, cât și atunci când se pătrunde (în condițiile legii) în sediul unde o persoană fizică își desfășoară activitatea profesională.

73. În jurisprudența obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a decis că:

- a) spitalul miliar nu este instituție publică, în sensul art. 135 din Codul penal, astfel încât acesta poate fi autor al infracțiunii de luare de mită;
- b) în cazul infracțiunii de deturnare a licitațiilor publice, prevăzută de art. 246 din Codul penal, elementul material constând în modalitatea normativă a îndepărtării se realizează și atunci când, prin constrângere, se retrage de la o licitație publică chiar autorul faptei;
- c) în cazul infracțiunii de abandon de familie, prevăzută în art. 378 alin. (1) lit. c) din Codul penal, termenul de introducere a plângerii prealabile curge de la data la care persoana vătămată ori reprezentantul său legal a cunoscut săvârșirea faptei.

74. Potrivit legii penale actuale, reprezintă infracțiunea de ucidere la cererea victimei, fapta intenționată de suprimare a vieții unei persoane comisă:

- a) la cererea explicită, serioasă, conștientă și repetată a victimei, dacă aceasta suferă de o boală incurabilă sau de o infirmitate gravă atestată medical, dar numai dacă aceasta este cauzatoare de suferințe permanente și greu de suportat;
- b) la cererea expresă, serioasă, neviciată și repetată (de cel puțin trei ori) a victimei, dacă aceasta suferă de o boală fizică sau psihică atestată medical, ori dacă este încadrată în gradul I de invaliditate locomotorie sau dacă aceasta este afectată, potrivit declarațiilor sale, de suferințe cu intensitate semnificativă;
- c) la cererea explicită, serioasă, conștientă și repetată a victimei, dacă aceasta suferă de o boală psihică ori dacă este consumatoare cronică de substanțe psihoactive sau suferă de o boală infectocontagioasă (aspecte ce trebuie să fie atestate medical), care îi cauzează suferințe permanente.

75. Sunt prevăzute ca infracțiuni de pericol:

- a) amenințarea și ultrajul judiciar – indiferent de fapta penală absorbită în conținutul acestuia;
- b) tăinuirea și obstrucționarea justiției;
- c) nerespectarea hotărârilor judecătorești și șantajul.

76. De lege lata, reprezintă incriminări pluriofensive care au drept obiect juridic secundar viața:

- a) uciderea la cererea victimei;
- b) coruperea sexuală a minorilor;
- c) tâlhăria sau pirateria urmată de moartea victimei.

77. Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat, printr-o decizie obligatorie pentru instanțe, că:

- a) noțiunile de „cameră”, „magazie” sau „loc împrejmuit ori delimitat prin semne de hotar”, din conținutul infracțiunii de violare a vieții private, prevăzută de art. 226 alin. (1) din Codul penal, au același înțeles cu noțiunile similare cuprinse în conținutul prezumției de legitimă apărare, prevăzută de art. 19 alin. (3) din Codul penal, fiind subsumate conceptului de „reședință” în sensul legii penale;
- b) sustragerea de țigete, gazolină, condensat, etan lichid, benzină, motorină, ori a altor produse petroliere sau gaze naturale din conducte, depozite, cisterne ori vagoane-cisternă, reprezintă furt calificat, fără posibilitatea de a se dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, ci doar condamnarea cu executarea pedepsei;
- c) în cazul infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de art. 219 ind. 1 alin. (1), alin. (1) ind. 2 și alin. (3) lit. a) și b) din Codul penal, pentru întrunirea elementelor de tipicitate ale infracțiunii nu este necesară și îndeplinirea condiției privind urmărirea scopului obținerii unei satisfacții sexuale

78. Se reglementează o cauză de nepedepsire (impunitate) specială în cazul infracțiunii de:

- a) nedenunțare;
- b) omisiunea sesizării;
- c) influențarea declarațiilor.

79. Săvârșirea infracțiunii asupra unui minor reprezintă un element circumstanțial agravant care atrage reținerea unei forme / variante agravate a respectivei fapte penale în cazul:

- a) violului săvârșit asupra unui minor;
- b) hărțuirii;
- c) șantajului.

80. Este o normă de incriminare în care se prevede expres că, în anumite împrejurări, urmează a se aplica regulile privind concursul de infracțiuni:

- a) vătămarea corporală (art. 194 C. pen.) – comisă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere sau de desfășurare a unei anumite activități;
- b) violarea sediului profesional (art. 225 C. pen.) – comisă prin folosire de calități mincinoase;
- c) înșelăciunea (art. 244 C. pen.) – prin folosirea unui mijloc fraudulos.

81. Sunt reglementate, în momentul de față, (printre altele) drept infracțiuni de serviciu:

- a) luarea de mită și darea de mită;
- b) represiunea nedreaptă și cercetarea abuzivă;
- c) delapidarea și abuzul în serviciu.

82. Sunt infracțiuni în cazul cărora legea permite să opereze împăcarea între subiectul activ și persoana vătămată:

- a) însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor, precum și furtul (comis) în scop de folosință;
- b) înșelăciunea, precum și deturnarea licitațiilor publice;
- c) influențarea declarațiilor, precum și șantajul.

83. Spre deosebire de:

- a) cazul omorului, în ipoteza uciderii din culpă, dacă există mai multe victime în urma unei acțiuni unice, se va reține o pluralitate de infracțiuni (un concurs de infracțiuni);
- b) cazul vătămării corporale, în ipoteza vătămării corporale din culpă, dacă există mai multe victime în urma unei acțiuni unice, se va reține o unitate de infracțiune, iar nu un concurs de infracțiuni;
- c) ipoteza incestului (unde există consimțământ în vederea întreținerii raportului / actului sexual), în cazul comiterii unei infracțiuni de viol săvârșit asupra unui minor, în varianta reglementată la art. 218 ind. 1 alin. 1 ind. 1 C. pen. (violul săvârșit asupra unui minor, comis de un minor cu un alt minor, cu vârsta sub 14 ani), trebuie să existe, neapărat, constrângere

84. Tipicitatea normei de incriminare prevede expres (și explicit) comiterea faptei interzise „în public” în cazul:

- a) ultrajului contra bunelor moravuri;
- b) mărturiei mincinoase;
- c) uzurpării de calități oficiale.

85. După finalizarea ședinței de judecată, avocatul inculpatului obține (urmare a unei cereri) o copie a notelor grefierului și după lecturarea acestora, constată că nu a fost consemnată una dintre cererile formulate în timpul acelei ședințe. Deși cauza mai parcurge alte două termene de judecată, avocatul contestă notele abia la al treilea termen ulterior ședinței în care s-a produs omisiunea. Contestația astfel formulată:

- a) este admisibilă, putând fi formulată oricând până la terminarea cercetării judecătorești;
- b) este inadmisibilă, astfel denote ale grefierului de ședință neputând face obiectul contestației;
- c) este tardivă, deoarece notele grefierului pot fi contestate cel mai târziu la termenul următor.

86. Față de un inculpat a fost dispusă măsura reținerii. Procurorul formulează propunerea de arestare preventivă și sesizează judecătorul de drepturi și libertăți cu 4 ore înainte de expirarea duratei reținerii. Potrivit legii:

- a) sesizarea este făcută în termen, deoarece este suficient ca propunerea să fie înregistrată înainte de expirarea duratei reținerii;
- b) procurorul nu a respectat termenul legal, sesizarea trebuind făcută cu cel puțin 6 ore înainte de expirarea reținerii;
- c) procurorul trebuia să sesizeze judecătorul cu cel puțin 12 de ore înainte de expirarea reținerii.

87. Într-o cauză penală, urmărirea penală a fost suspendată din cauza existenței unui impediment medical temporar privind participarea suspectului la procedură (starea de boală gravă a suspectului). Ulterior, organul de cercetare penală constată, pe baza unei expertize medico legale noi, că motivul care a determinat suspendarea a încetat. În această situație:

- a) organul de cercetare penală dispune el însuși, prin ordonanță, reluarea urmăririi penale și îl informează ulterior pe procuror;
- b) organul de cercetare penală înaintează dosarul procurorului pentru ca acesta să dispună asupra reluării urmăririi penale;
- c) urmărirea penală se consideră reluată de drept din momentul încetării cauzei de suspendare, fără a mai fi necesar un act procesual.

88. Un inculpat arestat preventiv solicită în scris să fie judecat în lipsă și este reprezentat de avocatul desemnat din oficiu. Înaintea dezbaterilor, instanța apreciază că participarea sa ar fi utilă numai pentru formularea concluziilor finale. În această situație:

- a) instanța poate dispune, la cerere sau din oficiu, ca inculpatul să pună concluzii și să i se dea cuvântul prin videoconferință, în prezența avocatului;
- b) cererea de judecare în lipsă exclude în mod definitiv orice participare ulterioară a inculpatului prin videoconferință;
- c) instanța este obligată să dispună aducerea fizică a inculpatului la sediul său, participarea la dezbateri prin videoconferință nefiind permisă celui care a cerut judecarea în lipsă.

89. O cauză a fost judecată în primă instanță de o instanță inferioară celei căreia îi revenea competența materială potrivit legii. Încălcarea este constatată după pronunțarea hotărârii primei instanțe și înainte de rămânerea definitivă a acesteia. În această situație:

- a) este incidentă o nulitate relativă, care însă putea fi invocată de către persoanele interesate doar până la finalizarea cercetării judecătorești în primă instanță;
- b) este incidentă o nulitate absolută, care poate fi invocată în orice stare a procesului;
- c) neregularitatea nu mai poate fi invocată după pronunțarea hotărârii primei instanțe, competența fiind definitiv dobândită.

90. Partea civilă minoră nu a fost legal citată pentru primul termen de judecată la instanța de fond. La termen se prezintă avocatul desemnat din oficiu pentru reprezentarea acesteia, însă avocatul arată că nu a reușit să ia legătura cu persoana reprezentată sau cu reprezentanții săi legali. În această situație:

- a) simpla prezență a avocatului din oficiu nu acoperă neregularitatea procedurii de citare;
- b) neregularitatea este acoperită în toate cazurile prin prezența oricărui avocat, ales sau desemnat din oficiu;
- c) neregularitatea procedurii de citare poate fi acoperită numai prin prezentarea personală a părții, nu și prin reprezentant sau avocat ales.

91. În cursul urmăririi penale, față de inculpat fusese dispusă anterior măsura arestului la domiciliu, ulterior revocată. Procurorul formulează o propunere de arestare preventivă în aceeași cauză, întemeindu-se exclusiv pe împrejurările avute în vedere la luarea măsurii anterioare, fără a invoca apariția unor elemente noi. Judecătorul:

- a) poate dispune arestarea preventivă dacă apreciază că măsura este oportună, fără a fi necesare temeuri noi;
- b) nu poate dispune arestarea preventivă în lipsa unor temeuri noi care să facă necesară privarea de libertate;
- c) nu poate dispune niciodată arestarea preventivă dacă inculpatul a fost anterior supus arestului la domiciliu în aceeași cauză.

92. Persoana vătămată formulează în termen plângere la procurorul ierarhic superior împotriva unei soluții de clasare. Procurorul nu soluționează plângerea în termenul legal de 20 de zile, comunicând modul de rezolvare abia după expirarea acestui termen. În raport cu posibilitatea sesizării judecătorului de cameră preliminară:

- a) persoana vătămată poate formula plângerea oricând după expirarea termenului în care procurorul trebuia să o soluționeze, dar nu mai târziu de 20 de zile de la comunicarea modului de rezolvare;
- b) plângerea trebuie formulată în cel mult 20 de zile de la expirarea termenului stabilit în sarcina procurorului pentru rezolvarea plângerii înaintate de persoana vătămată, chiar dacă procurorul nu a formulat și nu a comunicat petentei o soluție;
- c) judecătorul de cameră preliminară poate fi sesizat numai după comunicarea soluției procurorului ierarhic superior, în caz contrar trebuind să respingă plângerea persoanei vătămate - în toate cazurile - ca fiind prematur introdusă.

-
- 93. În cursul judecării în fața instanței de fond, la al șaselea termen de judecată inculpatul solicită audierea a încă opt martori pentru dovedirea unei împrejurări relevante, dar cu privire la care fuseseră deja administrate mai multe mijloace de probă concordante și suficiente. Instanța:**
- este obligată să admită cererea, întrucât orice probă relevantă trebuie administrată, indiferent de probatoriul deja existent;
 - poate respinge motivat cererea, dacă apreciază că pentru dovedirea elementului de fapt au fost administrate suficiente mijloace de probă;
 - nu poate respinge cererea decât dacă administrarea probei solicitate este imposibilă din punct de vedere material.
-
- 94. În fața instanței de fond este judecată o cauză având ca obiect infracțiunea de viol prevăzută de art. 218 C.pen., persoana vătămată fiind minoră. Procurorul solicită expres ca ședința de judecată să fie declarată nepublică. Instanța:**
- poate admite cererea numai dacă procurorul dovedește concret că publicitatea ar pune în pericol siguranța sau viața intimă a persoanei vătămate;
 - trebuie să declare ședința nepublică pentru tot cursul judecării, măsura putând fi dispusă inclusiv din oficiu;
 - poate declara nepublică numai partea ședinței în care este audiată persoana vătămată minoră, restul judecării desfășurându-se obligatoriu în ședință publică.
-
- 95. O probă derivată a fost obținută în mod direct pornind de la o probă administrată nelegal. Instanța constată însă că proba derivată putea fi obținută și printr-o modalitate legală, independentă de proba inițială. În raport cu regulile privind probele derivate:**
- proba derivată trebuie exclusă în mod obligatoriu, fiind suficient a se constata că aceasta a fost obținută în mod direct din proba nelegală;
 - proba nu este supusă excluderii obligatorii ca probă derivată, deoarece putea fi obținută și în alt mod;
 - probele derivate nu pot fi excluse în procesul penal, indiferent de modalitatea în care au fost obținute, legalitatea obținerii acestora fiind independentă de legalitatea obținerii probelor principale.
-
- 96. Judecătorul de cameră preliminară dispune restituirea cauzei la parchet, în temeiul art. 346 alin. (3) lit. a) C.proc.pen., ca urmare a unei neregularități a rechizitoriului care nu a fost remediată în termen, hotărâre care rămâne definitivă. După restituirea dosarului și examinând cauza, conducătorul parchetului constată că remediarea neregularității impune efectuarea unor acte de urmărire penală. Potrivit legii:**
- reluarea urmăririi penale poate fi dispusă de conducătorul parchetului ori de procurorul ierarhic superior prevăzut de lege, iar ordonanța trebuie să menționeze actele de urmărire penală care urmează să fie efectuate;
 - urmărirea penală se reia automat prin efectul încheierii judecătorului de cameră preliminară, fără a fi necesară emiterea unei ordonanțe;
 - reluarea poate fi dispusă exclusiv de procurorul care a întocmit rechizitoriul, indiferent dacă remediarea neregularității presupune sau nu efectuarea unor acte de urmărire penală.
-
- 97. După punerea în mișcare a acțiunii penale, procurorul dispune motivat restricționarea consultării întregului dosar de urmărire penală de către avocatul inculpatului pentru o perioadă de 12 zile, incluzând în restricție și declarațiile date de inculpat. Care dintre următoarele afirmații este corectă?:**
- măsura este legală, deoarece procurorul poate restricționa consultarea dosarului pentru cel mult 20 zile, inclusiv în privința declarațiilor inculpatului;
 - măsura este nelegală, deoarece restricționarea poate fi dispusă pentru cel mult 10 zile, iar avocatului nu îi poate fi restricționat nicicum dreptul de a consulta declarațiile persoanei pe care o asistă;
 - după punerea în mișcare a acțiunii penale, procurorul nu mai poate restricționa în nicio situație dreptul avocatului de consultare a dosarului.

98. Persoana vătămată s-a constituit parte civilă în cursul urmăririi penale, însă nu a solicitat introducerea societății de asigurare în calitate de parte responsabilă civilmente. După trimiterea în judecată și finalizarea procedurii de cameră preliminară, la primul termen de judecată, înainte de începerea cercetării judecătorești, partea civilă formulează o asemenea cerere. În această situație:

- a) instanța trebuie să admită cererea, deoarece introducerea părții responsabile civilmente poate fi solicitată până la începerea cercetării judecătorești;
- b) cererea părții civile este tardivă, însă partea responsabilă civilmente poate interveni în procesul penal din proprie inițiativă până la terminarea cercetării judecătorești în primă instanță;
- c) cererea părții civile este tardivă, iar partea societatea de asigurare nu mai poate dobândi în niciun mod această calitate (de parte responsabilă civilmente) după sesizarea instanței.

99. Un inculpat minor, judecat pentru o infracțiune care nu este sancționată cu detențiunea pe viață, transmite instanței un înscris autentic prin care recunoaște în totalitate faptele și solicită judecarea cauzei potrivit procedurii recunoașterii învinuirii. Reprezentantul său legal se opune acestei proceduri. Instanța:

- a) nu poate admite cererea în lipsa încuviințării reprezentantului legal al inculpatului minor;
- b) trebuie să admită cererea, întrucât recunoașterea făcută prin înscris autentic produce efecte independente de poziția reprezentantului legal în fața instanței de judecată, câtă vreme asistența juridică a inculpatului minor a fost asigurată prin apărător ales sau desemnat din oficiu;
- c) poate admite cererea numai după audierea personală a inculpatului, încuviințarea reprezentantului legal nefiind necesară.

100. Un inculpat - judecat în stare de arest preventiv- este condamnat în primă instanță la pedeapsa închisorii, instanța dispunând suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. Hotărârea nu este definitivă. În această situație:

- a) starea sa de arest preventiv se menține până la rămânerea definitivă a hotărârii (dacă nu se va formula apel în cauză);
- b) arestarea preventivă încetează de drept la pronunțarea hotărârii de condamnare cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere;
- c) la cererea procurorului, instanța poate dispune ca prin sentință, starea de arest preventiv a inculpatului să continue până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.